

1970г. Запр

Сведения, получени от ТОДОР ДИМОВ, - първи братовчед
на д. Димов, живеещ на ул. Раковски № 93, бл. "В"

Имел е малко непосредствен контакт с него. Срещали са се
~~десетина пъти.~~

Притехава сборник за загиналите в Балканската война, в който е описана подробно гибелта на баща на Димов. Тук са отпечатани ~~него~~ стихове за ~~тъжни~~ от Ив. Димов - негов брат ~~—~~. Ив. Димов бил читалищен деец. Пеел в хора на пенсионерите. Допадали му стиховете. Последните години написал хими за хора - взели го, за да го дадат за аранжировка.

Р. Димов ~~тъжни - Т. Димов~~

За покойния баща на Мишо неговият ~~съпруга~~ знае, че бил много начтен и любознателен. Честял извънредно много и навсякъде.

Майката била с големи ерудиции. Един от братята и - Любен Каизанов бил писател.

След като завърши Военното училище Т. Димов бил назначен в Дупница и там се запознава с майката на Димов, която е местен жител. В обществото била известна със земянината си по география. Правела впечатление по ~~удините на София~~ със своята екстравагантност. След не много продължително време Т. Димов бил преместен в Ловеч.

В Бистрица живее д-р Праматаров, приятел на Т. Димов от Дупнишкия период. В Дупница Димов живеел в неговия дом. ~~Боната бил влюблена в друга, но Веса го извоювала за себе си.~~

След издаването на "Бъдени души" Мишо ходи няколко пъти в Министерството на финансите, където служи Т. Димов, да го търси и като не го намира, сяда и намясто надписва за него един екземпляр. На колегите на Т. Димов направило силно впечатление това, че той пише с лява ръка. "Тютюн" не можал да му даде. Оплаквал се, че е отпечатан в много ограничен тираж. ~~Химикалът~~